

KroM

13. 12. 2010

Matka

1. Setkávání ve dvojicích, vyprávění o svých matkách na základě fotky nebo kresby

2. Dialog v kruhu. Jaké to pro Vás bylo, co nás překvapilo?

- neměl jsem problém cokoli říct; nedozvěděl jsem se ale nic, co bych o ní už nevěděl... to, co vím, se z fotky poznat nedá
- překvapilo mě, že jsem doma nenašel žádnou její fotku; bylo zajímavé slyšet, že je má máma mladá a pěkná
- nic mě nepřekvapilo; mámu jsem hodně řešil ve své hlavě, nemám co skrývat; šlo to dobře; překvapilo mě, že jsem o ní mluvil jako o mrtvém člověku;
- překvapilo mě, že jsem o ní uslyšel, že má ráda sex (nakreslil jsem ji nahou), to asi nemá...
- taky jsem se podívil, že nemám doma žádnou fotku, překvapilo mě, že mě baví o matce mluvit; zajímavé bylo, že každý z vás mluvil o mé matce odlišně (tj. o jejím mnou nakresleném portrétu) – obě polohy jsou ale pravdivé;
- bylo mi divné mámu kreslit, nebylo mi divné o ní mluvit; mámu mám rád; jako syn jsem se začal cítit, až když jsem se stal otcem...
- překvapilo mě slyšet, že má matka ráda večírky (nechodí nikam); možná je to tím, že svou povahou drží partnera (partner nechodí, matka taky ne)
- fotku jsem nepřinesl (nechtěl jsem se hrabat ve fotkách), nenakreslil jsem ji, nechtělo se mi; nakreslil jsem místo toho televizi a cigáro

3. Relaxace, postupně 3 různé vzpomínky, na matku

- α) první vzpomínka na ní
- β) Rané dětské emoce spojené s matkou – jaké?
- χ) Nejsilnější emoce zážitku s matkou
- Máma si zlomila na houbách nohu. Jsme tam všichni tři chlapi. Na lesních nosítkách ji táhneme asi kilometr na kraj lesa - tam nám pomáhá s odvozem nějaký dobrý člověk.

Krise na vejšce - vzrušený rozhovor o její budoucnosti - spíš matčin monolog.

Jsem dítě. Vidím prostory - kde je moje matka. Fotka z minula (má na ní veliký drdol), vyprávění. Kde je ona?

Cesta autem - naši se strašně hádají - dusno. Coby dítě to fixuju jako model komunikace.

- nejasnost, mlha, vzpomínky zamlžené, sáňkování, výlety, litoměřické náměstí, hřbitov, houpačky, konflikty v pubertě... celkově mlha, nic konkrétního, nic obzvláště silného...

4. Zakázka: Koho z nás matka nachytala při masturbaci?

- 7 ze 13 přítomných

5. Bránila matka vašemu rozvoji, styku s otcem (kolem 12. roku)? Měla snahu vás připoutat zpátky k sobě? (Bránila otcí či dítěti?)

- „přepíčená péče“ matky směrem k otcí, otec fungoval pouze díky matce
- moje matka podněcovala strach ze zlého okolního světa („neper se, když se popereš, budu s tím mít problém“), tak jsem jí zdrhnul
- o mě začala pečovat moje nejistá roztřesená matka; v 6 letech nás od ní odtrhl otec; v pubertě se odřízl i on; následně se vrátila matka
- otec se bál, nechtěl se prosadit; otec matku dostatečně neutnul; dřív jsem si myslel, že je to matčin problém, teď si uvědomuji, že je to problém i otcův; táta nás do toho světa nevytáhl
- táta nás do světa nevytáhl, jen matka (lyžování, výlety atd.)
- máma od nás tátu odháněla, chtěla mít vše pod kontrolou (abychom si s bráchou hráli někde v klidu v koutku...); táta se nechal zatlačit, možná se vzdal; máma pak ale nebyla šťastná
- u nás bránila, ale neubránila; diktovala podmínky, dělala dusno; my jsme si s tátou užívali, maminku jsme tu nechali
- můj táta to vyměnil za to, aby měl klid, aby nevznikl konflikt
- nebránila, otce jsem neměl; babička mě podporovala
- v pubertě mi máma začala vyprávět, jak měla s tátou těžkej život, a pěkně mě s tím srála; nechtěla mě pustit, když jsem si našel svůj byt
- táta s námi jezdil na lyže; kdysi si to vyvzdoroval, dnes si to vyžírá

6. Tři věci, postojte, co si dodnes nesu z matky

- nejprve řezat, poté měřit (a popírat, že jsem neměřil)

- tendence manipulovat skrze city (skony k hysteričnosti)
- tendence soudit
- strach z toho, že něco nezvládnou, že budu odsouzen, nepřijat
- občas se zanedbávám
- vyhýbám se věcem, které se mi nechtějí dělat
- úklid – když uklízím, tak pečlivě
- „ztlum si to“ – máma mě naučila poslouchat vážnou hudbu
- nechod' spát v oblečení, ve kterém jsi byl v hospodě
- pečování: snaha, aby všichni byli v pohodě
- starání se o cizí problémy
- výchova dětí (slyším svou matku)
- Něco jako oddanost ve smyslu služby vyššímu celku či principu. S tím související morální žebřík (nebo snad mříž), s kterým se peru dodnes.
Pocit méněcennosti - já sem blbej, to znamená, že ostatní jsou chytrý a já se musím snažit. Osobní policajt v hlavě.
Řešení cizích problémů (ne tak těch vlastních).
- nějaký promáchnutí co se týče sexuality a tělesnosti
- strach o sebe („nesmíš mi přidělovat starosti, budu mít o tebe strach“)
- musíš vyhovět druhým (i mně), musíš tu být pro mě
- já jsem chudinka a nikdo mě nedocení
- zodpovědnost (někdy až přehnaná)
- emotivnost (výbuch à la matka)
- pesimismus (ve smyslu přehnané opatrnosti)
- malá sebedůvěra, sebeláska
- bojím se konkurence – nemohu podnikat
- nejistota v mužské roli
- citově víc plochej, projevuji se tak ve společnosti a není to přirozené
- strach(y)
- rodina, péče o rodinu, láska v rodině a k rodině
- umanutost, tvrdohlavost
- sporty, vandr a jeho hodnoty